

N.F.S. Grundtvig “Den Danske Forening”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.23, maj 2024

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1853 (SJ: 1044)
Rettelsesliste til A, (SJ:)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 8

Teksten er etableret af Kim Steen Ravn

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Kim Steen Ravn, redigeret af Jon Tafdrup og Jens Lei Wendel-Hansen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Jes Fabricius Møller

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:1] |PS:34

Den Danske Forening.

1 *Danske Forening!* dit Navn er det bedste,
Som fik i Nattergal-Skovene Lyd,
Som hos din Navner, hos dig sig stadfæste,
Kiærligheds Duft er Foreningens Dyd!
Opkaldt er du efter Folket paa Sletten,
Og er du ægte, du hører til Ætten,
Viis, end er “*Dansk*” et høiadeligt Navn!

2 |PS:35 *Danske Forening!* som Barnet i Vugge
Du er uskyldig, umyndig og spæd,
Første Gang Giøgene over dig kukke,
Som over Sællands guldkornede Sæd;
Om dine Aar hvad mon Giøgene kukke?

Hvad synge Fuglene vel for din Vugge?
Hvad riste *Nornerne* for dig paa Skjold?

- 3 Over dig svæver et kongeligt Banner,
Mørk er vel Bunden, men Skjoldmærket lyst,
Over din Pande en Bue det danner,
Som over hans, der kom spæd til vor Kyst:
Sønnen af *Odin*, indslumret paa Negen,
Knæsæt af *Dannemark* som hendes egen,
Alle Skjoldungernes Stamfader: *Skjold*¹.
- 4 **[A:2]** Han kom til Danmark, som Bølgerne rulle,
Han kom til Danmark, som Snekkerne gaaer,
Naar efter Vinterens Mørke og Kulde
Kommer den lyse, livsalige Vaar!
Han voxde op som en Bøg mellem Graner,
Gale mod ham turde ingen Søhaner,
De for hans Navn som for *Kronborg* strøg Seil.
- 5 Han kom til Danmark, som Barnet i Vugge,
Gængerne var dog Havsbølgerne blaa,
Hørde han over sig Giøgene kukke,
Kunde dog ei deres Maal han forstaae!
[PS:36] Værgeløs tyktes han, svøbt i Langkaaben,
Fuld var dog Vuggen af blinkende Vaaben:
Værk af *Lysalfer* til Dannemarks Værn!
- 6 Han voxde op som en Bøg i Skovleden,
Han voxde op som en Helt i det Fri,
Bjørnen han bandt med sit Bælte paa Heden,
Det var Livsalighed indvirket i;
Han gik i Kredsen, som Møer til Gilde,
Vandt fra Vildtydsken den faure *Alvilde*:
Moder til *Gram* med *Guldkiølven* saa prud!
- 7 Danske Forening! du ei uden Smerte
Som en *Athene* af *Hjernen* udsprang,
Du er en Datter af Havfruens Hjerte,
Syster til *Heimdal* i Himmelbjergs Vang,
Men som en Datter af *Skjold* dog med Ære
Navnet af *Skjold-Mø* skal stadig du bære,
Dannebrog-farvet, saa rød og saa hvid!
- 8 **[A:3]** Som under Dannebrog Dansken forleden
Kæmped og seired paa vindaabne Val,
Saa skal du kæmpe for "Livet og Freden"

Seire for Dansken i Hytte og Sal,
Seierrig sjunge med Fuglen i Lunde,
Sjunge med Svaner i Bælte og Sunde,
Heltene vække med Guldharpe-Slag.

- 9 Du i dit Skjold fører Danmarks Guldhjerte,
Troen derpaa er mod Tysken dit Skjold,
Hjelmen derover med brændende Kierte,
Det er dit Haab med et Lyn til hver Trold,
|PS:37Livet deri er den rullende Bølge:
Løveblods-Strømmen i Slægternes Følge,
Løvemods-Kilden med moderligt Skiød.
- 10 Danske Forening! du voxe derefter,
Ei saa du rager som Fjeldet i Sky,
Men saa du breder med levende Kræfter
Ud dig som Skoven i Næde og Ny,
Grønnes hver Maidag som Bøgen paa Roden,
Kysse som Bøgen af Bølgen paa Foden
For dine Fugles den liflige Sang!
- 11 Som alle Fuglenes Fristed er Skoven,
Saa alle Skjaldenes Hjem være du!
Frihed for dig, som for dem er *Grundloven*,
Trældom er Hjertets som Aandernes Gru;
Altid paa Marken som Harperne klinge,
Burde vel ikke, men Hjerterne springe,
Saa gaaer og Ploven tillands og tilvands!
- 12 Skjaldenes Sang som en straalende Finger
Rører Guldhjertet med Soelvarme let;
Skjaldenes Sang har som Fuglene Vinger,
Løfter til Skyerne *Dagmoders* Æt;
Skjaldenes Sang er i Hytter og Sale
Kvægende liflig som Duggen i Dale,
Sød og som Kiærligheds-Kysset paa Mund!
- 13 **|A:4***Danske Forening* af Mænd og af Kvinder!
Groe da saa frodig som Græs over Muld!
Mens Edderkoppen sin Indvold udspinder,
Spind af Lysstraaler du Silke og Guld!
|PS:38Livet er godt, som os Gud det har givet!
Lyset er godt, naar det klarer os Livet!
Danskhed er født til at smelte i Glands!

Danskerne, siger Sagnet, var engang i Leiervold for en *Konge*, og da kom "*Skjold*" som et lille Barn ganske alene drivende til Danmark paa et Skib over Havet, slumrende paa en Kornneg, men med fuld Ladning af Klenodier og Vaaben, og Danmark fik i ham ei blot en mageløs Konge, men ogsaa en kongelig Stamfader paany.